

't Reiskufferke

Ik waas veur hiel plezierige zake met d'n trien nao Mestreech gewaes, daobeej waas 't schoën waer, ik moch mich daen daag jäärig neume, en had 3 gooie in de lotto. Waat wult eine mins nog miër. Ik zoot dus tamelik voldaan in eine twiëdeklas coupé op d'n truukwaeg nao Venlo, met allein ein ald meuderke taegeneuver mich. Ze had ein gezich op of ze dreej kruutswaeg had môtte baeje nao 't biechte. Wie d'n trein met eine letste zuch tot stilstand kwaam, had ik dan auk eine bizônder minslevende smaak in de mônd. Met zôn heitje veur ein karweitje geveul, haolde ik 't reiskufferke van 't meuderke oët 't bagagerek en holp eur galant met oëtstappe. "Geit 't zoë ", vroog ik hiel betuttelend wie ze naeve mich stônd, maar ze keek mich met ein niëdig paerdegezich aan en vroog: "meins dich sôms det ik 85 bin halve gare". Weg waas miene gooie mood, mien humeur zakde inein wie ein sintermertesluchje waat in de fik steit. Dao duisse dan dien bes veur. Ik dreijde mich um, sjokde deep beleidig nao de trappe ônder 't perrôn door, en stvelde zônder um te kiëke euver de rotonde de Parade op. D'n orgelman dae ritmisch met zien centebekske stônd te rammele leet ik deze kiër zônder de portemenee te trekke links ligge, want mien minslevendheid had eine geveulige knak gekrege, waat iërs maar ens meus genaetze. Halverwaege de Parade hoort ik opens rope: "meneer, meneer", en wie ik umkeek zoog ik det ald meuderke met ein gezich van oëtzônderlik deep berouw. Meinde ik. "Jao Jao, noow lekker zeute brudjes bakke", dach ik haatdragend, had ze maar baeter op eur wäörd môtte passe. Met einen blik van waat heb ik noow aan miene fiets hange leep ik gewoën door, en leet eur maar achter mich piëpe. Ik spaaide giftig euver de Parade en waas al bekans beej de Klaosstraot, wie ik eur kortaodemig gehiëg vlak achter mich hoort. "Haej breur" reep ze hiëgend met eur hudje scheif op de kop. "Bliëf noow toch ens staon" kôs ze nog net tösse det klapperend kunsgebit door perse "Ik heb met ôg niks miër te make "zei ik oët de huügte." Aoh nae ", schriëfde ze heis van emotie, en ze graaide mich eur reiskufferke oët de hand, want door al die kônsternatie, heel ik det kufferke nog altiëd stiëf in mien rechterhand. Met eine kop nog roeier as de roëze beej Nizza in de etalage heb ik de pleitmars gebloaze.

Stôm hé

Wiel Hermans Venlo